

یادداشت

بازی بزرگ با بازیگران جدید در جنوب آسیا

خاورمیانه و جهان عرب که از خاکستر فروپاشی امپراتوری عثمانی و پیمان سایکس-پیکو در سال ۱۹۱۶ وارد جغرافیای جهان شد، برای چندین دهه مرکز بحران و تنش در جهان بود و باعث جنگ‌ها و درگیری‌های زیادی در منطقه شد که آثار جهانی از خود بر جای گذاشت. در دوره ریاست‌جمهوری احمدی‌نژاد در سفری که منوچهر متکی، وزیر خارجه وقت، به الجزایر داشت، وزیر خارجه الجزایر نقشه‌ای را به او تحویل داده بود که براساس آن تغییرات جغرافیایی و مرزی گسترده‌ای در منطقه خاورمیانه و جنوب آسیا از جمله ایران و پاکستان و افغانستان مد نظر اتاق‌های فکر غرب است. روان‌شناسان معتقدند برای اینکه یک عادت و رفتار را ترک داد، باید عادت و رفتار دیگری جایگزین آن کرد؛ اگر این قاعده را به سیاست و جغرافیای سیاسی تعمیم دهیم، به نظر می‌رسد بعد از فروپاشی امپراتوری عثمانی و ایجاد بحران فلسطین و اسرائیل و سپس به آتش کشیدن لبنان، سوریه و عراق و غزه در فلسطین بعید نیست کمرنبند تجزیه و قومیت‌گرایِ مد نظر گراهام فولر به جنوب آسیا تیز سرایت کند. مؤلفه‌های لازم برای ایجاد بحران قومی و مرزی در جنوب آسیا و احیای بازی بزرگ دیگری فراهم است. در بازی جدید، افغانستان از منطقه حائل تا اشغال از طرف شوروی، سپس حضور آمریکا و غرب و سرانجام پیدایش طالبان بنیادگرا و عقب‌مانده، اینک افغانستان به یک نقطه حساس و بحران‌زا تبدیل شده است، به طوری که کل جنوب آسیا را تحت تأثیر قرار داده و مرکز توجه جهان شده است. اکنون بازیگران بازی جدید از دو امپراتوری گذشته فراتر رفته و عملاً کشورهای بیشتری را در بر گرفته است. همچنین در جنوب آسیا ماهیت بازی بزرگ متفاوت و پیش‌بینی‌ناپذیر است و علاوه بر آن شاهد مداخلات بیشتر از سوی کشورهای منطقه و فرامنطقه است. در اروپا فروپاشی از یوگسلاوی آغاز شد. یوگسلاوی که معنای لغوی آن «اسلاوهای جنوب» است؛ سرزمینی متشکل از اقوام مختلف قومی و مذهبی بود که سرانجام با خشونت و خون‌ریزی زیادی به چند کشور تقسیم شد. به نظر می‌رسد در بازی جدید، افغانستان مستعد بازی‌کردن نقش یوگسلاوی را دارد. ظهور و تسلط طالبان درواقع حقوق دیگر اقوام قومی و مذهبی مانند تاجیک‌ها، ازبک‌ها، هزاره‌ها و… را ضایع و با نقض حقوق بانوان و احزاب و رسانه‌ها و در نهایت توسل به خشونت و تجاوز با همسایگانی می‌تواند این روند درگیری‌های قومی و مذهبی را شتاب دهد که درگیری با پاکستان از مظاهر بارز آن محسوب می‌شود.

- برون‌رفت از بحران جدید در جنوب آسیا مستلزم چند فاکتور است:
 - خارج‌کردن طالبان از بازیگری محض؛ زیرا افغانستان ملک طلق این گروه نیست، بلکه به طیفی از اقوام ملی و مذهبی غیروشتون و طالب نیز تعلق دارد. هر کشوری که در تقویت این گروه که مانند غده سرطانی در دل افغانستان پدید آمده، کمک کند، درواقع خیانت و گناهی ناخوشودنی در ایجاد بحران‌های آینده در جنوب آسیا مرتکب شده است.
 - ازبین‌بردن زمینه‌های نارضایتی مانند فقر، ترورریسم و مداخلات خارجی.
 - هوشیاری کشورهای منطقه برای جلوگیری از هرگونه تنش‌ی با همسایگان.
 - ازبین‌بردن زمینه دخالت کشورهای بیگانه و غیرمنطقه‌ای و فرامنطقه‌ای.

قبیل از اینکه جنوب آسیا به کانون بحرانی کنترل‌ناپذیر مبدل شود، منافع و امنیت کشورهای منطقه ایجاب می‌کند تفکر و تعمق فوق‌العاده و به‌موقعی در جلوگیری از بروز این بحران معمول کنند و در این راستا باید نگرانی‌های همه قومیت‌ها و کشورهای، درگیر منطقه جنوب آسیا رفع شود و ذی‌نفعان جنوب آسیا با هوشیاری از تبدیل‌شدن این منطقه به خاورمیانه‌ای دیگر قاطعانه اجتناب کنند.

خبر

جوادییگانه استعفاداد

رئیس مرکز ارتباطات مردمی ریاست‌جمهوری از سمت خود استعفا داد.
محمدرضا جوادییگانه در حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «چهارشنبه از ریاست مرکز ارتباطات مردمی ریاست‌جمهوری استعفا دادم.
دسته‌بندی مشکلات مردم، پیگیری مطالبات آنها از دستگاه‌های اجرایی و تلاش برای حل بخشی از آن، فرصت ارزشمندی بود که ادامه آن به دلایل متعدد ممکن نشد».

ششرق: در دوران کنونی که کشور با چالش‌های متعدد اقتصادی، اجتماعی و سیاسی روبه‌رو است، هیچ‌کس نمی‌تواند از ضرورت اصلاحات ساختاری در تمامی سطوح کشور چشم‌پوشی کند. نمایندگان مجلس شورای اسلامی، به‌ویژه اعضای کمیسیون‌های تخصصی در حوزه اقتصاد، با اشاره به مشکلات در عرصه‌های گوناگون از جمله ناترازی انرژی، فساد اداری و ناکارآمدی مدیریتی، بر لزوم اصلاحات اساسی در ساختار کشور تأکید دارند. اما آنچه در این میان بیش از همه به چشم می‌آید، شکاف بین انتقاد و عمل است. در حالی که نمایندگان از ضرورت تغییرات و اصلاحات در کابینه و در نحوه اداره کشور صحبت می‌کنند، هیچ اقدام عملی ملموسی از سوی آنها برای تغییرات ساختاری و حل مشکلات اساسی مشاهده نمی‌شود. این تناقض میان سخن و عمل، نه‌تنها قدرت اجرایی دولت، بلکه اعتماد عمومی به نهادهای مدیریتی را نیز تحت تأثیر قرار داده است. با وجود فشارهایی که برای استیضاح وزرا و تغییر در کابینه به وجود آمده، شاهد هیچ حرکت مؤثری در راستای تحقق اصلاحات بنیادین نبوده‌ایم. نمایندگان مجلس، به‌ویژه از فراکسیون‌های مختلف، در کنار انتقادات جدی خود از ضعف‌های کابینه، هنوز نتوانسته‌اند به یک خط‌مشی مشترک برای اصلاح سیستم مدیریتی و اقتصادی کشور دست یابند.
نقدهایی که به ساختارهای اجرایی، اقتصادی و سیاسی وارد می‌شود، بدون یک برنامه مشخص و استراتژی دقیق نمی‌تواند تأثیرگذار باشد. در این راستا، این پرسش اساسی مطرح می‌شود که آیا نمایندگان مجلس و دیگر نهادهای حاکمیتی قادر به اجرای اصلاحات جدی و مؤثر هستند یا اینکه فقط به طرح پیشنهادهای سطحی بسنده خواهند کرد؟
اصلاحات واقعی نه‌تنها نیازمند تغییرات در سطح مدیریتی است، بلکه مستلزم یک بازنگری اساسی در شیوه‌های اجرایی و فرایندهای تصمیم‌گیری کلان در کشور است. دولت و مجلس باید به‌طور هم‌زمان و هماهنگ، با اراده‌ای قوی به سمت بازسازی ساختارها و نهادهای کشور حرکت کنند. در غیر این صورت، کشور در مسیر مشکلات روزافزون قرار خواهد گرفت و این شجاعت و عزم راسخ برای تغییر، در پشت پرده نهادهای حاکمیتی پنهان خواهد ماند.

اصلاح ساختار و چابکی مدیریتی، اولویت نمایندگان

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس، مصطفی پوردهقان، تأکید کرده است

وقتی نسخه «اصلاح ساختار» به تغییر کابینه و تهدید به استیضاح تقلیل می‌یابد

مجلس منتقد؛ اصلاح بدون اقدام؟

برای حل مشکلات کشور باید به سمت اصلاح ساختارها حرکت کرد و دولت باید به‌جای تمرکز بر پروژه‌های شخصی، به اصلاح ساختارهای اقتصادی و مدیریتی بپردازد. پوردهقان به مشکلاتی چون ناترازی انرژی اشاره کرد و افزود: «برای حل این مشکل، دولت باید براساس تکالیف قانون برنامه هفتم عمل کند». او همچنین به لزوم اصلاح ساختارهای راننی و به‌ویژه روند خصوصی‌سازی واقعی اشاره و تصریح کرد: «امروزه در بسیاری از شرکت‌ها با انتصابات سفارشی روبه‌رو هستیم که باید اصلاح شود». او بر لزوم یک سیستم مدیریتی چابک تأکید کرد و گفت با این حجم از مسئولیت، دولت قادر به پیشبرد اهداف خود نخواهد بود. این دیدگاه، در واقع، انتقادی جدی به شیوه‌های اجرایی کابینه رئیس‌جمهور است. برخی نمایندگان، به‌ویژه از فراکسیون مستقلین ولایی، معتقدند در شرایط کنونی کشور، باید تغییرات اساسی در ساختار مدیریتی انجام شود. این تغییرات، نه‌تنها در عرصه‌های اقتصادی و اجتماعی، بلکه در نحوه انتخاب و انتصاب مسئولان و مدیران نیز باید مدنظر قرار گیرد.

لزوم تغییرات در کابینه، از نگاه نایب‌رئیس کمیسیون حقوقی

عثمان سالاری، نایب‌رئیس کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس نیز دراین‌باره

نقدی بر امانت‌داری پاسخ‌گویی مدیران در قبال تصمیم‌سازی‌ها و اقداماتشان

مسئولیت اداری و مسئولیت ارادی

شهری که با اراده آنها شهردار در رأس اداره شهرداری قرار گرفته است کاری ندارند! یا منصوب وزیر محترم در کمیته انتصابات سالیان سال پست‌فروشی کند و خریداران پست، کشور را ساخم بزنند و کشور را به مرز فلاکت بکشند ولی نهایتاً پس از لورفتن فاجعه، همان مسئول اداره تنبیه می‌شود و صاحب اراده که مستقیم و غیرمستقیم منجر به فاجعه و خسارات زنجیره‌ای می‌شود، کاری به ایشان ندارند! این با اصل مسئولیت‌پذیری سیستمی منافات دارد، چراکه اگر شایسته‌سالاری خوب است، پس هر مسئولی در هر جایگاهی مسئول تحقق شایسته‌سالاری است و اگر غیر از این باشد باید در قبال گماشتگان ناشایست خود تاوان بدهد. حالا این تاوان ممکن است در دامن یا عهده مجلس یا وزیر یا رئیس قوه و دیگران هم باشد و اساساً این اصل از منظر مدیریتی و عقلی و حکمرانی حتی دینی و اعتقادی و بالاتر از آن با اصل مردم‌سالاری و ایضا مردم‌سالاری دینی هم قابل توجیه و تجویز است. دقت کنیم اصل اعتقادی «کلکم راع و کلکم مَسْئُول عَنْ رَعِيَّتِهِ» استثنا و تبصره ندارد، مجلس و رئیس‌جمهور در قبال انتخاب وزرا مسئولیت دارند و صداپته مردم و عواملی که در انتخاب مسئولان انتخابی نقش دارند، در قبال رای و نظر و عاملیت و اراده خود مسئولیت دارند.

«خلاصه آگهی عرضه عمومی»		سازمان خصوصی سازی		نوبت اول	
سازمان خصوصی‌سازی در نظر دارد در اجرای مصوبه هیئت واگذاری و سایر قوانین و مقررات مربوطه، سهام و بنگاه‌های متعلق به دولت به شرح جداول زیر را از طریق مزایده عمومی عرضه و واگذار نماید. ضمناً نسخه تکمیلی این آگهی، در پایگاه اینترنتی سازمان خصوصی‌سازی به نشانی www.ipo.ir (قسمت آگهی‌های عرضه) در دسترس می‌باشد.					
ردیف	نام شرکت	سهام قابل عرضه			شرایط تسویه ثمن معامله
		تعداد سهام بلوکی	تعداد سهام ترجیحی*	تعداد کل سهام کل	
۱	طراحی و ساختمان نفت	۲۴,۲۵۶,۰۱۷	۱,۲۷۶,۶۳۱	۲۵,۵۳۲,۶۴۸	ارزش پایه کل (ریال)
۲	تولید نیروی برق یزد	۲,۴۷۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۳۰,۰۰۰,۰۰۰	۲,۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۰۲,۸۸۹,۲۱۸,۰۳۷,۲۷۶
۳	مدیریت تولید برق یزد	۳۲,۱۴۱,۲۰۰	-	۳۲,۱۴۱,۲۰۰	۳۷۱,۵۳۴,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰
۴	مدیریت تولید برق زرن	۲۵,۳۴۸,۰۰۰	-	۲۵,۳۴۸,۰۰۰	۱,۲۱۳,۲۶۶,۰۱۷,۶۰۰
۵	تولیدی و صنعتی جامکو	۱,۷۵۸	-	۱,۷۵۸	۳۵۳,۳۷۶,۴۶۸,۰۰۰
				۱۰/۳۴	۱,۴۱۳,۰۵۸,۸۹۰,۸۷۰
					کلاً نقد
* شرایط و جزئیات نحوه واگذاری سهام ترجیحی از جمله مهلت ارسال درخواست علاوه بر مکاتبه با شرکت، از طریق پایگاه اینترنتی سازمان خصوصی سازی و «سامانه سهام ترجیحی» به اطلاع مسئولین خواهر رسید. سهام ترجیحی کارکنان شرکت مدیریت تولید برق زرن، از محل ارزش دارایی‌های نیروگاه زرن (حداکثر ۵ در صد) تخصیص داده خواهد شد و پس از تبدیل نیروگاه به شرکت با هماهنگی سازمان خصوصی سازی معادل ارزش دارایی‌های واگذار شده نیروگاه، از محل سهام شرکت، سهام ترجیحی به کارکنان مزبور واگذار خواهد شد. نکات قابل توجه: ۱- شرکت های تولید نیروی برق یزد و مدیریت تولید برق یزد به صورت همزمان واگذار می شود و پیشنهادهایی که فقط برای یکی از موارد، ارائه شود پذیرفته نخواهد شد. بالاترین مجموع قیمت پیشنهاد شده برای دو بنگاه مبنای تعیین برنده مزایده خواهد بود. ۲- نیروگاه زرن و مدیریت تولید برق زرن به صورت همزمان واگذار می شود و پیشنهادهایی که فقط برای یکی از موارد، ارائه شود پذیرفته نخواهد شد. بالاترین مجموع قیمت پیشنهاد شده برای دو بنگاه مبنای تعیین برنده مزایده خواهد بود.					
ردیف	نام بنگاه	نشانی	مشخصات کلی	ارزش پایه کل (ریال)	شرایط تسویه ثمن معامله
					درصد حصه نقدی
۱	نیروگاه‌زرن		استان کرمان – جاده کرمان- زرن- بعد از پل راه آهن – جنب کارخانه ذغال سنگ زرن	۴۹۰/۰۱	۱۰
۲	نیروگاه‌قائن		استان خراسان جنوبی- شهرستان قائن-۳ کیلومتر (مگاوات)	۳۱,۱۷۶,۸۵۵,۷۳۴,۴۰۰	۵۰
* واگذاری سهام و بنگاه های مندرج در این آگهی غیر از "شرکت تولیدی و صنعتی جامکو" با رعایت « دستورالعمل اجرایی روش انتخاب مشتریان راهبردی (استراتژیک) و احراز و پایش اهلیت مدیریتی در واگذاری ها » صورت خواهد گرفت.					

ادامه‌از صفحه ۲